

Tu vidimo naenkrat preporno vprašanje, ali je bil „u“ v drugem zlogu imena Metulum dolg ali kratek. Prešeren sicer naglaša na drugem zlogu, kakor da je beseda úravnana po latinskega naglaševanja zakonih z dolgim predzadnjim zlogom, torej Metúlum ali Metullum (positione). To se strinja z grško pisavo Μετούλον (ne Μετούλον!) in z Apijanovo označbo naglasa Μετοῦλον. Toda Dio-Kasijeva (49, 35) in Strabonova (4, 207) oblika Μέτουλον (vkljub „oo“ in ne „u“) in pa poznejši razvoj besede tej kvantiteti ugovarjata in bi potem takem bilo pričakovati „Kakó se Métulum Augústu brani“.

Če imamo samo imenoslovno razlago krajev pred očmi, tedaj seveda se moramo odločiti samo za Metljé, ne pa za Motnik ali Metliko. Pa zakaj? To ime kaže s svojim v narodovi govorici še jasno ohranjenim genetivom **Metljan**, da je pravo stanovniško iz lokalnega imena **Métül** izvedeno ime, ki se je prvotno glasilo Metúljáne ali Metljáne, gen. Metúlján ali Metlján, dat. Metúljánym ali Metljám, lok. Metúljánuh ali Metljäh i. t. d. Ta redni odgovor na vprašanje „od kod“, ta v prostonarodni nepokvarjeni govorici ohranjeni „iz Metlján“, ta nam je zanesljiv kažipot, kako nam je to krajevno ime razlagati, češ da je to popolnoma analogno z Goriče (vprav Goričane), genetiv Goričan, Cerkle (vprav Cerkljane), genetiv Cerklian i. t. d. Te Metule (?) ali bolje Metljé pri Blokah nimajo torej nobene zveze s pomenanjem (niti s snežnim metežem ne!), one niso morda kak Besendorf, ampak Métülje (iz Métúljane, t. j. stanovniki Metula); sedanje ime je slovensko, pa bodi potem podstava (lokalno ime Metul) od koder že koli.

Toliko o imenoslovni razlagi Metula in domnevnom ležišču kraja, glede obleganja in obrambe nas pa dosti obširno poučuje Valvasor v 4. poglavju 13. knjige.

Ananke.

*Kot zvon, ki divjo pesem poje nad požarjem,
gre nad življenja vihro tvoj usodni glas;
in v prahu pred jeklenim tvojim molimo oltarjem,
solzé brezupa razorale so nam bled obraz.*

*Zaman, zaman! Prižgeš, ugašaš zvezd blestenje
in v morja carstva donebesna potopiš
in srcu le pustiš brezmejno hrepenenje
in le spoznanja večni, krvaveči križ.*

Vojeslav Molè.